

Hej, napít koním dej

Harlej

1. Tak vám takhle potkám kamaráda, co léta už ho znám,
a on mi říká že se cítí sám.

A každodenně sedí někde na olše
a cejtí se jak mravenec, kterej do koulí kouše.

Hej, příroda jasná to je,
kytky, voda, klíště a žaluzie.

Hej, nad hlavou slunce máš,
tak proč se někde v lese nevyčůráš?

R: Hej, napít koním dej!

Hej, napít koním dej!

Hej, napít koním dej!

A na vidle si zapískej!

2. Říkám mu: Kámo, voči vzadu moc máš
že když pláčeš tak máš mokrý záda.
Pak se nediv, kamaráde, že jseš pořád sám
a že tě nemá ráda ani vlastní máma.

Hej, příroda jasná to je,
kytky, voda, klíště a žaluzie.
Hej, nad hlavou slunce máš,
tak proč se někde v lese nevyčůráš?

R: (2x)

R: (2x – rychle)